Salmasio. 12. Jan. 1653.

C. Salmasio
Viro incomparabili
C. Hugenius S.

Dixi, ad primum Vestrum, Vir Nob^me, alia pauccula, atque ea quae Vos, cum Sacrarum Literarum, tum Regii Virginis nec, quae Clarae) quae non omnino ingrata Vestra amoenissima Dissertatione hermetica, et cum Sapore quodam Philosophico conditissima, ex Graecorum, et Latinorum scriptis, ubi Veterum

Dixi, Vir Nob^me
et ex ingenti itinde felicem reditum gratulari,
idcirco allusisse
cum spes afuga me Eos officio posse coram
mei erga Vos studii commercio, quibus et sapientiae
diuturnam audire vocem de miraculis Regiae Virginis
quae mihi quidem vera miraculum N. Dixi.
Eos ergo ac dixisse, ut vides, verisimile dictetur,
et ab itinere tam Civiculo gratulationibus
aliis subinde aliis negotiorum
Dispungitur tamen Eos nonnisi quandoque, si de
visum sit. Dum defleat annis, et ille labitur,
Ecce me
Dimissum, quibus, naturae gratia, inde a puero
fatuor me captum et gaudium, quo
quae succrescunt, fama vidisse: quam laudabili instituto,
quam minus probo, sine illi, quibus
consumptui, inde alij, quibus aut ingrata aut placita sunt.
pro palatis enim
primis ac
nimirum seriorum fata cadunt. Vestra.
ille favor inaolare, in obscuris quorumque casus; etiam
si re, non leviscula laudandi argumentum capiare. egregios
nimirum Civis Poetas, qui in ipsa clade publica
quos se convolentur
Epigrammate dignum. Itane ego vere Eos dilus
insanian insanius, operamque sedulo
Sapientissimae Eos
Regiae aut Regiorum
singulas suo sermone verbo advocari mos, ut clamator
dicam, impotentius. compendio omnes
adiam, te, Vir nobis, a proximo compellatum te, qui
si de singulis Eiusce Eos fassurus es,